

СТВАРАМО ЗАЈЕДНО!

НОВИНЕ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

„ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ“ ИЗ ВРАНОВА > БРОЈ 1 > МАЈ 2017.

ЗАШТО НОВИНЕ СТВАРАМО ЗАЈЕДНО?

Зато што смо ми, ученици и наставници Основне школе „Доситеј Обрадовић“ из Вранова, вредно радили током ове школске године која је на измаку и сада хоћемо да о томе обавестимо јавно мњење нашег села.

А богами, и оног глобалног и дигиталног!

Поносни смо на оно што смо постигли, али пред нама је још много изазова и, верујемо, успеха и награда. И у школи, и у животу... А човек не може сам...

Ни када ствара ни када плодове тог стварања дели са ближњима...

Зато стварамо заједно овај први број, да буде темељ једне лепе традиције коју ће, надамо се, изградити генерације будућих врановских ученика и наставника које тек стасавају у вртићима и факултетским клупама.

Нека овај први број буде камен-темељац, само наизглед мали и слабашан, а уствари чврсто и неустрашиво саздан на љубави према лепоти стварања и заједништва... И на неуништивој потреби човека да остави траг о себи у времену и простору.

Зато, стварамо заједно и позивамо и вас, наше читатеље и читатељке, родитеље, колеге, пријатеље, познанике...

ЧИТАЈТЕ НАС И СТВАРАЈТЕ СА НАМА!

ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ

Основна школа у Вранову са поносом носи у свом називу име Доситеја Обрадовића, српског просветитеља и реформатора, родољуба и књижевника.

Почела је са радом давне 1871. године у скромним условима. Беху ту само једна учионица и један трособан стан за учитеља. А тај први учитељ звао се Радован Пантелић. Он је у малој учионици истовремено подучавао лепом читању и писању, сабирању и одузимању, земљопису и историји, цртању и певању и другим знањима и вештинама - све ђаке од првог до четвртог разреда.

И тако су генерације врановских ђака у тој првобитној школској згради проводиле своје ђачке дане и учили, неко са више, а

неко са мање успеха. Неко мирно и стоички подневши све изазове школовања, а неко уз муке и надчовечанске напоре. Низали су се и многи учитељи, и овакви и онакви - строги, праведни, нервозни, стрпљиви, сујетни, благи, равнодушни...

Један од њих, учитељ Миодраг Вулетић, заложио се 1928. године код просветних власти да се изгради нова школска зграда, јер стара зграда у међувремену постаде прастара. Градило се од 1932, па све до 1939. године.

Након Другог светског рата, тачније 1951, школа у Вранову постаде осмолетка. Порасла је и примила у своје окриље и ђаке од петог до осмог разреда.

ШКОЛА ДАНАС

Данас основна школа у Вранову има преко 250 ученика и око 40 запослених наставника, учитеља, стручних сарадника, помоћних радника...

Састоји се од главне зграде, двоспратне, у којој се налазе канцеларије директора, секретара и педагога, учионице општег и специјалног типа, просторија за продужени боравак и школска библиотека, као и неколико помоћних просторија.

Поред главне зграде, са леве стране, налази се зграда са кухињом, трпезаријом и вртићем, изграђена 1989. године.

Школско двориште је пространо и обезбеђено полувисоком зеленом оградом. Има облик троугла,

а омеђено је двема улицама и црквеним двориштем препуним старог дрвећа са којим чини лепу визуелну целину. Испред и са десне стране главне зграде налазе се фудбалско и кошаркашко игралиште, а у уском травнатом појасу иза зграде налази се биста Доситеја Обрадовића на каменом постољу.

Недавно је уз ограду код главног улаза посађено неколико младих четинара који ће кроз неколико година и са те стране давати дворишту неопходну свежину лети и зелену чаролију зими.

Иза вртића, пружа се мали али веома пријатан шумарак у чијој се хладовини шћућурило и неколико забавних справа за најмлађе (клацкалица, љуљашка, вртешка...).

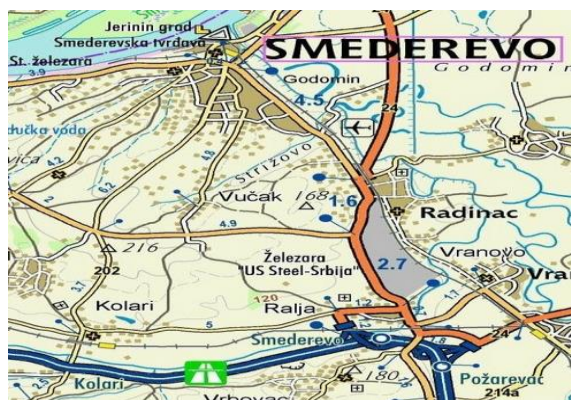
Све то заједно чини веома пријатну средину за рад и игру.

МОЈЕ СЕЛО

У овој рубрици имаћете прилику да прочитате неколико занимљивих текстова о нашем селу Вранову написаних на чак три језика - српском, енглеском и француском!

Our village Vranovo

Village Vranovo isn't much big, but it's amazing! It's located on the left bank of the river Morava, near the town of Smederevo, in the municipality of Smederevo, Podunavlje District, Serbia.

According to the 2011 census, there are 2690 inhabitants in our village. The 2012 census shows a population of 2866. Back in the beginning of the 19th century, there were only twenty houses here. In 1846, there were seventy-six houses...

There are scriptures from 1818, mentioning our village Vranovo. The original settlement was in a dense oak forest. There were nests of crows and ravens in the crowns of these centennial oaks. Their unpleasant croaking could be heard far away. The village has probably got its name after them.

Today, there is our "Dositej Obradović" primary school, a kindergarten, an Orthodox church, several shops, agricultural pharmacies, Chinese shops, a large football pitch, a pharmacy, a bakery, a gas station, a train station and a bus stop in Vranovo. People do agriculture for living, but many work in industry, in the fabric producing iron and steel, called HBIS Group Serbia.

An important fact about Vranovo is the founding of the first agricultural cooperative in Serbia. Mihajlo Avramović, a bank clerk, was the first one to have this idea. Lazar Savić Gedža, a serf and an MP, held a founding assembly in his house in 1894.

There are several archeological findings near the village: a silver ring, a sculpture of a cavalryman, many ceramic fragments and coins. The villagers found a Roman tomb with mural ornaments in 1968. Everything that has been found is kept in the Smederevo Museum.

L'histoire de Vranovo

Vranovo est une localité de Serbie située sur le territoire de la ville de Smederevo, district de Podunavlje. Au recensement de 2011, il y avait 2 685 habitants.

Vranovo, officiellement classé parmi les villages de Serbie, est situé sur les bords de la Ralja, sur dixième kilomètre au sud-est de Smederevo, sur la rive gauche de la rivière Morava. Sous le nom Vranovo village a été mentionné dans les listes d' Aracki en 1818. Vranovo est aujourd'hui un village moderne. Bien que les habitants de Vranovo sont engagés dans l'agriculture, ils sont employés dans l'industrie, d'abord dans la fabrique USS de Serbie.

L'école élémentaire « Dositej Obradović » est situé dans Vranovo, municipalité de Smederevo et porte le nom d' éducateur serbe et réformiste, Dositeja Obradovića.

L'école a commencé à travailler en 1871. L'enseignement est aujourd'hui rassemblé près de 280 étudiants. L'école à Vranovo a été

construit dans la période entre 1857 et 1858 ans avant la fin du règne d'Alexandre Karadjordjevic. Quand il a commencé à travailler en 1871, l'école avait un seul enseignant en classe. Le premier professeur était Radovan Pantelić qui a enseigné dans les quatre classes. Le nouveau bâtiment a été construit en 1932. Dans un premier temps, les cours ont eu lieu seulement dans quatre classes, l'école a grandi dans huit classes en 1951.

L'église de la Sainte Trinité à Vranovo a été construit en 1893. Selon certaines données a été réalisée selon la copie des architectes du projet de Jovan Ilkic et Aleksandar Bugarski de 1883.

Ce qui rend spécial le village de Vranovo est certainement la fondation de la première coopérative en Serbie. Mihajlo Avramovic, employé de banque et le fondateur de l'idée de créer de coopérative. En Mars 1894. à la maison de Lazar Savic a été l'assemblée constituante tenue en présence d'un grand nombre d'agriculteurs.

Црква у Вранову

Црква Свете Тројице у Вранову подигнута је 1893. године. Вероватно је рађена је по копији пројекта архитеката Јована Илкића и Александра Бугарског из 1883. године за цркву у Жупну код Књажевца. Једина разлика је у томе што је у врановској цркви изведен масиван звоник изнад западног pročеља.

Сједињавањем елемената српске и византијске архитектуре, уз јасан утицај и Ханзенове школе, врановска црква је изведена као једнобродна грађевина. Просторно је подељена на наос, на који се са источне стране надовезује олтарска апсида, док је изнад западног pročеља изведен масиван звоник правоугаоне основе. Обраду фасаде карактерише полихромија добијена смењивањем хоризонталних појасева црвене и окер боје, а прозорски отвори су обрађени у виду монофора и бифора и улазних портала.

У унутрашњости цркве истиче се иконостасна преграда изведена у класицистичком духу. Иконе на прегради су рађене техником уље на платну и рад су непознатог аутора.

Црква Свете Тројице у Вранову је посвећена силаску Светог Духа на апостоле. Парохију чине Враново и Раља. Припада браничевској епархији подунавског округа.

Цркву је освештао 1889. године митрополит Инокентије. Звоник цркве је накнадно дограђен у периоду од 1925. до 1930. године. Њен први свештеник био је Петар Магазиновић од 1887. до 1932. године. Наследили су га свештеници: Борислав Јанићијевић, Драгиша Јелић, Милош Илић, Живанко Поповић и Горан Миленковић, који је и данас свештеник. Парохијски дом изграђен је пре Другог светског рата, 1938. године. У Другом светском рату, 1944. године, црква је била срушена, а затим је поново изграђена и обновљена 1952. године. Четири камена поред цркве била су пре рушења на њеном крову, а сада су споменик културе и подсетник на рушење.

Изградња црквене сале започета је 1994. године и у плану је да се у потпуности изгради. Године 2013. изграђени су црквена капија, летњиковац и чесма. Палионица за свеће, која се налази испред саме Цркве, изграђена је 2016. године, а исте године је окречена цела Црква.

Као непокретно културно добро Црква Свете Тројице у Вранову данас има статус споменика културе.

Зелени појас у Вранову

Екологија је биолошка дисциплина која проучава односе између живих бића и спољашње средине, као и између живих бића међусобно. Екологија се бави биолошким проблемима опстанка карактеристичним за све организме на Земљи.

Животна средина је све оно што чини околину људског бића. Заштита животне средине је дисциплина која настаје као реакција на искоришћавање Земље до крајних граница њених могућности. Људска небрига и немарност је довела у питање опстанак планете. Зато брига о животној средини људима треба да буде приоритет од свеукупног значаја за друштво. Циљеви заштите животне средине су очување и заштита здравља људи, спречавање опасности и ризика по животну средину, очување природних лепота, културне баштине и добара, као и очување еколошке стабилности природе, количине и квалитета природних богатстава.

Загађење животне средине јесте уношење загађујућих материја или енергије у животну средину, изазвано људском делатношћу или природним процесима који имају или могу да имају штетне последице по квалитет животне средине и здравље људи.

Загађење ваздуха је уношење штетних природних и синтетичких материја у атмосферу као директна последица човекових делатности. Загађивачи се могу јављати у сва три агрегатна стања. Загађен ваздух на различите начине утиче на живи свет. Утиче на здравље људи и других живих

организама, на климатске промене, као и промене у воденим токовима и земљишту. Главни узрочници загађења ваздуха су саобраћај, производња електричне струје, индустрија, шумски и пољопривредни пожари.

Загађеност ваздуха је свакодневница становника Вранова, пре свега због близине индустријске зоне тј. Железаре. Поред штетних гасова, проблем представља и прашина која настаје приликом припреме руде за топљење и од настале шљаке као нуспродукта при добијању гвожђа и челика. Модернизацијом технолошког поступка и изградњом зеленог појаса побољшао би се квалитет ваздуха у Вранову.

Сви ми, на неки начин, утичемо на све што нас окружује, односно на животну средину. Животна средина је наша једина околина, другу немамо. Зато треба да је чувамо и да негујемо све што нам је природа несебично пружила!

Чувајући природу, чувамо и себе!

Сове у Вранову

Сова је животиња која спада у ред птица грабљивица. Насељава све континенте, осим Антарктика, великог дела Гренланда и неких острва. Храни се углавном ситним сисарима, птицама и инсектима. Плен лови углавном ноћу, у чему јој помажу савршен вид и слух, неприметна боја перја и нечујан лет. У свету постоји преко двеста врста сова. Од тог броја, у Србији тренутно живи десет врста сова и све су строго заштићене законом, јер се сматрају угроженом врстом. Не смемо их ни на који начин угрожавати, ловити, убијати, држати у заробљеништву, узимати им јаја или уништавати њихова традиционална станишта. Од свих врста сова које насељавају Србију, у Вранову се могу наћи кукумавка, ћук, мала ушара (утина) и кукувија. Ове врсте, осим утине, воле да се уселе у напуштене куће, димњаке, на таване и слична, скривена места. Сове утине се окупљају током зиме на једном месту. У порти врановске Цркве Свете Тројице постоји „заклониште“ сова које броји око педесет јединки.

Сова се одвајкада међу Србима сматра весником несреће, смрти и свакога зла. Када чују њен хук у близини домаћинства, неки наши људи верују да је то предзнак изненадне смрти неког од укућана. Таква предрасуда плод је народног сујеверја и непросвећености. Ваља знати да су сове веома корисне животиње, јер, између осталог, лове и глодаре који се хране сточном храном. Ето, можда нисте знали, али сове су прави пријатељи људи, а

поготово нас, сељака, који трошимо много новца на куповину сточне хране и отрова за глодаре. Сове су и прави, мали еколози, јер сваки глодар кога улове значи мање употребљеног отрова који загађује храну и воду и тиме угрожава и нас и цео екосистем. Можда се баш зато у многим културама, па донекле и у нашој, сова сматра симболом мудрости и чуварем древног знања.

Стога, драги наши Врановци, не терајте, не повређујте и не убијајте сове из сујеверја, незнања или чисте пакости. Уколико пронађете младунче сове које је пало на земљу, пробајте да га ставите на нижу грану коју можете да дохватите, како га не би појела нека друга животиња. Уколико је сова повређена, однесите је код ветеринара, а он ће јој пружити неопходну помоћ. Уништавајте глодаре који угрожавају ваше домаћинство на дозвољен и законом прописан начин и никако не користите недозвољене отрове за убијање глодара. На тај начин ћете бити чувари природе, свог здравља и здравља свих људи у вашој околини, али и сова које могу да поједу отрованог глодара и тако и саме страдају.

Чувајте сове, јер оне су пријатељи природе и људи!

Фудбал у Вранову

Фудбалски клуб из Вранова основан је 15.7.1947. године од стране групе врановских омладинаца и омладине града Смедерева. У тој групи омладинаца, између осталих, истицали су се: Љуба Живковић, Жика Живковић, Богољуб Софронијевић Мрса, Фића Ђорђевић, Милан Јањић Кленцар и Мићко Николић. Клуб је назван *Врановски спортски клуб (ВСК)*. То име је носио неколико месеци, да би после, на предлог групе радника и руководства омладине Смедерева, клуб добио име *Пролетер*.

Фудбал се играо на игралишту између железничке пруге и Цариградског друма. Старији љубитељи фудбала из нашег села имају само речи хвале за тај први терен. Месна заједница Вранова је 1962. године одлучила да измести игралиште у центар села, иза Дома културе, а да се на простору где је био стари терен изграде станова за наставнике сеоске школе. Нови терен је у почетку био нераван и узан, па је руководство села откупило парцелу од мештанина Рајка Симића, како би терен био проширен и како би добио данашњи изглед и димензије. За потребе *Сеоских олимпијских игара* многе фирме и установе, попут Општине и Железаре, учествовале су у обнови стадиона. Уместо старе жичане оgrade, урађена је нова, гвоздена ограда. Уређене су свлачионице са купатилима и друге клупске просторије. Део трибина поред Дома културе прекривен је кровном конструкцијом од салонита, тако да гледаоци могу несметано да

посматрају утакмице, без обзира на временске услове. Године 2016. и бетонске трибине су добиле кровну конструкцију. Стадион је назван по Зорану Поповићу Попу, легендарном тренеру који је увек био уз клуб, чак и у најтежој ситуацији, када је клуб био пред гашењем. Све то заједно чинило је један леп стадион, на коме је наш *Пролетер* наступао и у Српској лиги, што је највиши ранг такмичења до ког је дошао. Најбољи гол у историји клуба дао је Иван Благојевић на утакмици против Радничког тако што је са око 30 метара волејом захватио лопту и силовито је послао у саме рашље противничког гола, доневши тако тријумф својој екипи. *Пролетер* тренутно наступа у Зони Дунав и заузима прво место са 45 бодова.

Зато, другари, уколико сте искрени љубитељи фудбала и прави навијачи *Пролетера*, обавезно посетите клупски сајт који је препун старих и веома ретких фотографија на којима су некадашњи играчи, тренери, детаљи са утакмица... Ко зна, можда на њима препознате и неке вама познате и драге људе!

Догађаји и достигнућа

Ове школске године организовали смо или посетили бројне догађаје, обележили смо неке важне датуме и годишњице, угостили на десетине предавача, уметника и забављача, учествовали на разноврсним такмичењима, смотрема и акцијама... Радили смо још много тога, али би било досадно све то набрајати! Зато смо за вас издвојили макар делић наших активности и неколико лепих фотографија... Уживајте!

* од 3. до 9. октобра 2016. године учествовали смо у разним дешавањима поводом „Дечје недеље“. У нашој школи је Вера Пантић Зотовић, учитељица у пензији, одржала предавање на тему „Дечје игре - некад и сад“. Поред тога, учествовали смо и у маскаради, цртању кредом, спортским играма...

* 19. октобра 2016. одржано је „Дружење са клоном“ у школској трпезарији

* од 12. до 16. децембра наставница српског језика Ивана Стојић организовала је „Књижевну недељу“ током које су нам у госте долазили смедеревски писци млађе генерације, представљали своје књиге, разговарали са ученицима, одговарали на њихова питања и разбијали уврежену предрасуду да су сви писци „досадни и(ли) неразумљиви“. Није било краја смеху свих присутних током читања најсмешнијих одломака из романа, али, богами, било је и суза и дубоке замишљености када су на ред дошле потресне сцене из наше историје. Све у свему, реакције ученика биле су веома позитивне!

* 21. децембра 2016. одржана је представа „Потрага за Деда Мразом“

* 22. децембра 2016. учествовали смо на „Такмичењу сеоских школа у кићењу новогодишњих јелки“

* 28. децембра 2016. били смо и на „Новогодишњем базару у Смедереву“

* 12. јануара 2017. године стигле су нове књиге за школску библиотеку, а књигољупци су задовољно трљали руке

* у сусрет пролећу учитељице и ђаци садили су јелке у школском дворишту

* уочи „Дана жена“ одржан је 7. марта „Осмомартовски базар“

* два дана касније млади математичари учествовали су у такмичењу „Мислиша“

* 21. марта обележили смо „Светски дан поезије“ и долазак пролећа, а наставница српског језика Ивана Стојић одржала је јавно-огледни час, па су све заинтересоване колеге могле да дају свој допринос и одрецитују или прочитају песму о природи или љубави по избору

* 22. марта присуствовали смо презентацији интерактивне табле

* 22. априла погледали смо представу „Чаробна долина“ у „Центру за културу Смедерево“

Поред свега наведеног, било је још много активности у којима смо учествовали.

Као и сваке године, организована је „Светосавска приредба“ у просторијама школе. Тим поводом уприличен је и занимљив културно-уметнички програм, а публика је сваког учесника наградила громким аплаузом.

У оквиру акције „Јасно је - и село и град“ ученици виших разреда посетили су са наставником српског језика Иваном Стојић најстарију установу културе у Смедереву - Народну библиотеку Смедерево, Музеј у Смедереву и Тврђаву. У току посете деца су обишла сва одељења Библиотеке, упознали се са начином рада свих служби ове установе и били у прилици да виде изузетно редак Фонд старе и ретке књиге. Представљене су им референсне збирке на одељењу Стручне књиге и Позајмном одељењу, као и Завичајни фонд. Имали су прилике да се укратко упознају са начином набавке и обраде нових књига за сва одељења и све огранке Библиотеке. Ученици су се највише задржали на Дечјем одељењу, будући да им је фонд овог одељења био најинтересантнији.

Три наша ученика, Данијел Марковић, Сандра Нешић и Маријана Лепојевић, освојила су награде за прозна остварења на Првом међународном фестивалу Светозар Кољевић. Данијел Марковић освојио је прво место за рад „Рећи ћу вам нешто о себи“. Сандра Нешић и Маријана Лепојевић освојиле су друго место за радове „Мотив неба у Дневнику Ане Франк“ и „Било је то у некој земљи сељака“.

Рад Сандре Нешић на тему „Путокази Светог Саве“ био је похваљен на Светосавском литерарном конкурс од стране Народне библиотеке Смедерево и Подружнице Друштва за српски језик и књижевност Подунавског округа.

У мају је одржан и традиционални „Крос РТС-а“ на терену фудбалског клуба „Пролетер“, а о поштовању пропозиција бринуо се наставник физичког васпитања Југослав Луковић.

Наставница информатике и рачунарства Маријана Орозовић је са члановима роботичке секције учествовала на веома занимљивом такмичењу. Циљ је био што прецизније програмирати роботе како би извршили одређене радње. Након такмичења роботи су остали у школи, тако да ће и други ученици имати прилику да на њима вежбају.

Успешно је изведена екскурзија у вишој настави. Ђаци су имали прилику да посете Ресавску пећину, манастире Манасију и Горњак и природњачки музеј у Свилајнцу.

ПРИЧАМ ТИ ПРИЧУ

Прочитајте неке од најлепших прозних радова наших ученика!

МОЈ ТАТА

Тамо где је топлина, где љубав живи, где срећа бескрајно влада, ту је моја породица. Она је моје савршенство и моје уточиште.

Мој отац... Славиша, а понекад га зовемо и Славко. Он је мој заштитник и вођа. Висок, стасит, помало седе косе са сивим власима. Дубоких плавих очију пуних топлине и љубави према мени и мојој сестри. Када се разљути, његове очи постају разрогачене и сиве као да муње избијају из њих. Брзо се наљути, али и брзо одљути. Врло је спретан и окретан, а када је уморан, повије своја широка рамена, па му је ход спор. Када је тужан, само ћути и чврсто ме загрли. Мој тата обожава слаткише и када их мама сакрије, он као мало дете трага, све док их не нађе. Врло је упоран и истрајан у свом послу. Сваког дана устаје рано и одлази на посао, а кад год има времена, посвети се мени и мојој сестри. Веома брине о мени и увек ме саслуша кад имам неки проблем и заједничким снагама га решимо. Води ме на тренинге и утакмице. Често шетамо или играмо фудбал. Волимо да се шалимо и смејемо.

Он је један једини, најбољи отац. Не бих могао замислити неког другог. Иако познајем много очева мојих другара, мислим да је мој отац јединствен и посебан.

БЛАШКО И РУЖА

Иза седам мора, иза седам гора, на ивици Балкана, налази се густа четинарска шума пуна разних врста змија, птица и инсеката. У шуми се налази један поток који није толико дубок, али је препун рибе и бистар као пар очију. Поред тог потока налазило се једно село које се звало Шибље.

У селу је живело мало људи. Мушкарци су се бавили пољопривредом, сточарством и риболовом, а домаћице су скупљале плодове из шуме и спремале ручак за своју породицу. У једној малој, трошној кући од блата живео је младић Блашко са својим непокретним оцем. На другој страни села живела је девојка по имену Ружа. Била је најлепша девојка у околини и сви су у њу били заљубљени.

Временом су се Ружа и Блашко све више зближавали. Блашков отац

је умро и Блашко је схватио да треба да запроси Ружу и да заједно граде свој живот. Таман када је Блашко кренуо да запроси Ружу, у село је стигао нови младић по имену Богољуб који је чуо да у селу живи девојка огромне лепоте.

Једног дана су се нашли све троје: Блашко, Богољуб и Ружа. Почело је надметање за Ружину руку и срце. Богољуб је рекао да има три хектара земље, три воћњака и велику кућу. Ружи се то свидело, али пре него што је пошла за Богољуба, упита Блашка шта он има од имовине. Блашко је рекао да нема богатство осим скромне кућице у којој живи и педесет ари земље, али да има нешто много важније што јој може поклонити, а то је љубав. Ружи се то није свидело и пошла је са Богољубом.

После годину дана Богољуб је упао у велике коцкарске дугове и изгубио целокупно богатство. Када је Ружа схватила да је погрешила и да је требало да пође за Блашка, било је прекасно. Блашко је од туге за Ружом извршио самоубиство, а она је до краја живота остала сама, да тугује за њим.

Схватила је једну веома важну лекцију о животу, а то је да нема већег богатства од љубави, слоге и пријатељства.

ВРАПЧЕВА СМРТ

Био је необично топао и сунчан дан. Вођа једног од највећих јата врабаца одлепшао је са својом изабраницом далеко на југ. Пут је био поприлично дуг, а врапчева изабраница Мина је из непознатих разлога посумњала у врапчеву љубав. Сви ти црви које јој је доносио нису били довољни да јој одврате мисли од љубоморе. Њихов медени месец није прошао онако како су очекивали. Мина је постајала све љубоморнија. Једног дана, ничим изазвана, кришом је полетела домовини. Када је вођа врабаца схватио да је остављен, полетео је не часећи часа. Летео је брзо, као никада до тада, у нади да ће стићи Мину. Летео је кроз олују и, забринут, није схватио да лети преблизу земљи. Изненада, у сусрет му је наишао аутомобил који га је усмртио. Можда то није био крај какав доликује једном вођи. Мина никада није сазнала шта се догодило. И никада није постала свесна бесмислености своје љубоморе, али једно је схватила. Остатак њеног живота, без љубави, није имао смисла.

НЕБО МОЈИХ МИСЛИ

Уживајте у разиграним бравурама наших младих песника!

ЉУБИЧИЦА

Љубичица лепа
На прозору стоји
Чека лепше време
И дане броји

Мисли на дане
Када је у шуми била
Лагано расла
И о срећи снила

ВОЛИМ ДА СЛИКАМ

Волим да сликам
Волим да бојим
Волим да радим
Рукама својим

Мама ми купила
Бојице неке
Па сада бојим
Ливаде и реке

Тата ми донео
Четкице разне
Па сада бојим
Цвеће и вазе

ЦВЕТ

Има један диван цвет
Кад га видим мој је
Цео свет

Цвета дивно
Насред баште
То је цвет
Из моје маште

Он је светло-жуте боје
Па се пчеле
Око њега роје

Прође лето
Оде цвет
Да замирише неки
Други свет

ЦРВЕНА ЛАЛА

Један мали цвет
Црвене боје
Лептири
Много воле

Свако јутро
Долазе
И тек увече
Одлазе

Црвени је цвет
У мојој башти
А не у мојој машти

Тај цвет се зове лала
И никоме га
Не бих дала

РАЗИГРАНИ ЗУМБУЛ

Један зумбул малени
На високој планини
Весело се смеши
Ливади шареној

Гледа пољско цвеће
И веселе шаре
Гледа ведре булке
Другарице мале

Помало је тужан
Што шарице нема
Ал' за игру сваку
Он је увек спреман

РУЖА

Мајског јутра
У башти мојој
Процветала ружа
К'о крв црвена
Најлепша међу
Својим сестрама

Лепа и мирисна
К'о из рајских вртова
Краси сваку башту
Својом лепотом

ПЕТУНИЈА

У пролеће рано
Када дођу ласте
Мирисна и шарена
Петунија расте

То је најлепши цвет
За укус мој
Она много привлачи
Пчела рој

Кад отвори
Шарене латице своје
Петунија привуче мене
И цело друштво моје

А увече петунија
Затвара та
Чаробна врата

МАСЛАЧАК

Маслачак жути
Никад се не љути
Много је причљив
И никад не ћути

На ливади га
Свуда има
Са свима је његовим
Пријатељима

Он много
Воли да се игра
За њега је чула
Свака биљка

Ово је мали
Маслачак жут
Који никад
Никад није љут!

НЕБО ПРЕД КИШУ

Када се небо
За кишу спреми
Све је тмурно
И сунца нема
Облаци дођу
Без најаве
Само се одједном
На небу појаве

Понека муња
Засветли тад
Некад пред кишу
Падне и град
Небо пред кишу
Изгледа тужно
Све је тихо
И помало ружно

Удари гром
Небо засветли
Мирис кише
Свуда се осети
А онда киша
Почне да пљушти
Чује се као
Да нешто шушти

Кроз облаке тамне
Сунце се пробија
А шарена дуга
Над њим се извија

ИЗГУБЉЕНА МИСАО

Имао сам девет живота
Али сам их све изгубио
Тражио сам их по ноћи
Тражио сам их по
киши

Покушао сам да их
нађем
Али су нестајали
облачећи се у црно
Окрнули су ми леђа
Напустили су ме
одавно
Губио сам време кад
сам их тражио
Ти животи су прошлост
Имао сам девет живота
Али сам их све изгубио

Имао сам план али га
никад нисам завршио
Тражио сам своју
мисао
Тражио сам је у
измаглици
Нисам је нашао
Камуфлирала се
Покушао сам да се
сетим старих дана
Али сада је и копија
моје мисли нестала
И она је скренула са
пута
Моје очи сада могу да
виде руке
Руке које могу
изградити империју
Моју империју
Коју никад нећу наћи
Имао сам план
Али га никад нисам
завршио

ДОСИТЕЈЕВА РИЗНИЦА МУДРОСТИ

Ко нема шта да
каже, на сва
звона говори.

Лепота без разума
је цвет у блату.

Ако и стичеш
богатство, не
дај да се за
њега прилепи

Ако ли ко хоће да
до подне спава, а
до поноћи
којекакве
беспослице и
непромишљеност
и да твори, он
нека зна да се на
срамоту својих
родитеља родио.

Ако желите да
вам ваша деца
добра буду,
подајте им већ
од прве
младости

Научи од мудријег, то ти је велика корист.
И научи другог, то ти је велика задужбина.

Ко никада није осећао
горчину туге, он није
кадар ни праву сласт
радости осећати.

ПОЗДРАВ!!!

Драги наши, то би било све за ово прво читање... Верујемо да вам је било занимљиво, да сте сазнали нешто корисно и да сте, заједно са нама, поносни на све што смо постигли ове школске године. Уколико пожелите да и ви будете сарадник школских новина, једини услов је да у себи имате пламен стваралаштва којим ћете запалити фитиљ маште и затим ту ерупцију креативности сачувати на папиру као песму, причу, слику... Или као занимљиву идеју за следећи број. Шта год да вам се допало, или није допало, поделите то са својим другарима, родитељима, учитељима, наставницима, а све добронамерне критике искористићемо да наредни број наших школских новина буде још бољи!

СТВАРАЈТЕ ЗАЈЕДНО СА НАМА!

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О АУТОРИМА ТЕКСТОВА

*Зашто новине стварамо
заједно?*
Редакција

Историјат школе
Александар Васиљевић,
наставник
Владимир Аранђеловић,
наставник

Школа данас
Владимир Аранђеловић,
наставник

Our village Vranovo
Кристина Миленковић, 6-2
Анђела Мирковић, 6-2
Тамара Денчић, 6-2
Марија Илић, наставница

L'histoire de Vranovo
Филип Тодоровић, 7-2
Кристина Пантић, 7-2
Маријана Лепојевић, 7-2
Данијела Јеремић,
наставница

Црква у Вранову
Јелена Симоновић, 8-1
Стеван Костић, наставник

Зелени појас у Вранову
Сандра Нешић 7-1
Александра Станковић 7-1

Сове у Вранову
Никола Миленковић,
наставник
Владимир Аранђеловић,
наставник

Фудбал у Вранову
Андрија Јанковић 6-2
Михајло Пантић 7-2
Југослав Луковић,
наставник

Догађаји и достигнућа
Ана Васиљевић, учитељица
Владимир Аранђеловић,
наставник
Ивана Стојић, наставница

Мој тата
Илија Костић, 4-1

Блашко и Ружа
Вељко Живановић, 8-1

Врапчева смрт
Јелена Симоновић, 8-1

Љубичица
Николија Симић, 2-1

Волим да сликам
Сенка Јовановић, 2-1

Цвет
Илија Маринковић, 2-1

Црвена лала
Јована Ђорђевић, 3-1

Разиграни зумбул
Стефан Динић, 3-1

Ружа
Јована Марковић, 3-2

Петунија
Стефан Милић, 3-2

Маслачак
Милица Стојановић, 3-2

Небо пред кишу
Кристијан Аћимовић, 6-1

Изгубљена мисао
Андрија Голубовић, 8-1

*Доситејева ризница
мудрости*
мисли одабрао Владимир
Аранђеловић, наставник

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О АУТОРИМА ЛИКОВНИХ РАДОВА

Уз причу Блашко и Ружа
Анђела Тодоровић, 5-1

Уз песму Волим да сликам
Милица Јацковић, 8-1

Уз песму Ружа
Невена Андрејић, 8-1

Уз песму Изгубљена мисао
Теодора Пантић, 5-1

ИЗБОР УЧЕНИЧКИХ ЛИКОВНИХ РАДОВА

Драган Томић, наставник

ИЗБОР ФОТОГРАФИЈА И ИЛУСТРАЦИЈА

Ана Васиљевић, учитељица
Ивана Стојић, наставница
Владимир Аранђеловић,
наставник

ДИЗАЈН СТРАНИЦА И ОБРАДА ТЕКСТА И СЛИКЕ

Владимир Аранђеловић,
наставник

ПОДАЦИ О ШКОЛИ

Основна школа „Доситеј
Обрадовић“, Михајла
Аврамовића 1, Враново

Директор школе Виолета
Станимировић

Телефон: 026/732-227